

[Kurt Hansen]

arbejdspladserne skal være 100 pct.s organisering. Vi mener, at udgangspunktet er én arbejdsplads, én fagforening for at modvirke den splittelse, som de borgerlige gerne vil have, og vi vil med næb og kløer gøre alt, hvad vi kan for at være med til at bekæmpe alt, hvad der minder om Kristelig Fagforening. Vi vil yde et så stort bidrag, som vi overhovedet har mulighed for, for at bekæmpe disse ugudelige fagforeninger.

Mølgaard (DR):

Den frihed, retsforbundet ønsker for livsudfoldelsen i Danmark, må der sættes en logisk og rimelig grænse for. Retsforbundet finder, at friheden for den enkelte aldrig nogen sinde må udstrækkes så vidt, at hensynet til andres frihed trædes under fode af nogen, for ellers krænkes disses lige så selvfølgelig ret til livsudfoldelse.

Dette grundlæggende princip må også gælde på arbejdsmarkedet, hvor retsforbundet igen og igen har kæmpet for frihed og selvansvar, men hvor det jo også er givet, at intet monopol, ingen stærk sammenslutning, endstige en fagforening eller arbejdsgiverorganisation bør kunne krænke den frie nærings- eller arbejdsudfoldelse for nogen.

Ministerens gengivelse af tingenes tilstand på arbejdspladserne beskriver en alt for idyllisk tilstand på disse i forhold til dagens realiteter. Ministeren har taget ikke kun solbriller, men også skyklapper på og har så for en sikkerheds skyld også lukket begge øjnene, inden han gennem en Nelsonkikkert betragtede forholdene på arbejdspladserne.

I teorien kan ministeren have nogen ret. Adskillige steder eksisterer eksklusivaftaler ikke, men hvis f. eks. typografoverenskomsternes eksklusivaftaler ikke kan betegnes som eksklusivaftaler, må man kalde mig om ikke Mads så Hans Jørgen.

Ud over de skriftlige overenskomstbestemmelser, der gælder, gælder der også masser af steder mindre officielle eksklusivbestemmelsestilstande. På B&W står der f. eks. intet skrevet i overenskomsten for jernindustrien om, at man skal være LO-medlem og dermed bidragydende til Aktuelt og socialdemokratiet for at være i arbejde. Men erfaringen viser, at hvis man efter ansættelse ikke melder sig ind i SiD, Metalarbejderforbundet eller et tredje eller fjerde i forhold til beskæftigelsen

relevant LO-forbund, sker der en arbejdsulykke, som direktoratet for arbejdstilsynet intet kan stille op for at forebygge, en arbejdsulykke, der gør, at den uorganiserede ryger i havnen eller på anden måde får en eller anden gang buksevand. Jo vist, det er andre og flere end Sømandsforbundets medlemmer, der benytter sig af gå-planken-udmetoder. Det er ikke spor idyllisk, og retsforbundet lukker ikke som arbejdsministeren øjnene herfor.

Vi har da også megen sympati for dette forslag fra kristeligt folkeparti og det konservative folkeparti, men vi nærer nogen skepsis over for, hvor langt man i praksis kan komme ved myndighedsudøvelse. Det kan kræve meget politi og skabe konfrontationer, der heller ikke er lykken. Bedst ville det jo være, om man i organisationerne, i alle dele af befolkningen, erkendte, at organisationsfriheden er et så stort gode, at den ikke blot anydningvis må krænkes eller forvrænges ved organisationstvang. En sådan tvang kan nemlig på længere sigt ikke undgå at undergrave friheden til at organisere sig, ja, undergrave organisationerne selv.

Retsforbundet tilsiger velvilje over for forslaget, men ønsker en nøje analyse af mulighederne for at gennemføre forslagets intentioner konsekvent i hele samfundet.

Poul H. Møller (KrF):

Jeg synes, jeg har grund til at sige tak til mange ordførere for velvillig modtagelse af dette forslag, der jo som nævnt er en genfremsættelse.

Jeg vil godt indledningsvis sige, at jeg tror, det var hr. Ivar Hansen, der spurgte, om det var sagen på Schela Plast, der havde inspireret os til at genfremsætte dette forslag. Det er det i og for sig ikke. Det blev fremsendt for længe siden, i god tid endda. At det så først fremkommer nu, er vi uden skyld i. Men når vi har genfremsat det, er det, fordi tiden efter den første fremsættelse har vist, at det virkelig er et ømtåleligt problem og et problem, der vokser stadig væk og skaber uro på arbejdspladserne.

Jeg tror, det var hr. Hans Jørgen Jensen, der talte om, at dette, at LO nu har patent på at indgå aftaler osv., skabte ro på arbejdspladsen. Ja, det tør jeg nok antyde at det gør! Vi har nu flere gange hørt tale om den-